

[Carl Petersen.]

ikke vil komme Jord frem, saa at man kan supplere disse mindre Ejendomme op.

Jeg udtrykker igen mit allervarmeste Haab om, at vi i det Udvalg, der nu skal arbejde med Sagen, kan blive enige om at løse den paa en saadan Maade, at ikke mindst de 30.000 indeklemte Husmænd kan sige: Nu kom der alligevel en Lov, paa Grundlag af hvilken vi kan sikre vor Eksistens frem i Tiden.

Einar Simonsen:

Det er naturligt, at Drøftelserne ved denne første Behandling af Lovforslaget foruden om det mere principielle væsentlig har drejet sig om Spørgsmaalet om Fremskaffelse af den nødvendige Jord til den almindelige Udstykning og om Tillægsjord til de indeklemte Husmænd. Efter den højtærede Landbrugsministers meget udførlige Gensvar har jeg ikke ret mange Bemærkninger at gøre, men jeg har dog et Par.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen tror stadig væk ikke, at Forkøbsretten under den Form, som Forslaget anviser, kan blive effektiv. Jeg sagde i Gaar og vil gentage nu, at jeg har den Opfattelse, at under faldende Konjunkturer, under det Prisfald, som vi maa forvente vil komme, vil denne Forkøbsret alligevel faa en ikke ringe Betydning.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at der var mange Ejendomme, som ikke egnede sig til Udstykning, og derfor kunde Forkøbsretten ikke komme til at gælde dem. Nej, det er ikke saa mærkeligt, og det var ikke godt, om enhver Ejendom, der skulde sælges her i Danmark, absolut egnede sig til Udstykning og skulde bruges dertil. Jeg kan altsaa give det ærede Medlem fuldstændig Ret i denne Betragtning, og det er godt, det er saadan. Men det ærede Medlem føjede derefter til, at han maatte indrømme, han troede, at den Jord, Statens Jordlovsudvalg havde i sin Besiddelse allerede nu, og som det kunde regne med at faa i de kommende Aar, vilde kunne dække den Efterspørgsel, der var efter Udstykning et godt Stykke ind i Fremtiden. Det er dog en Indrømmelse, der er værd at notere. Saa er vi altsaa naaet saa vidt, at man alligevel kan erkende, at Forholdene for selve Udstykningen ikke er værre, end at vi med den Lov, vi har, og med den, vi nu faar, og med den Jord, vi allerede har til Raadighed,

kan dække den Trang, der er til almindelig Udstykningsjord.

Men saa er der de indeklemte Husmænds Problem tilbage, og dér skal jeg villigt indrømme, at Problemet er adskilligt vanskeligere. Men som jeg sagde i Gaar, tror jeg alligevel, at vi ad den Vej, som Lovforslaget anviser, og hvis 3 Mands Udvalgene vil forstaa paa en god og forstandig Maade at gaa ind i det Arbejde, som er tillagt dem, og faa tilvejebragt en vis Jordfordeling rundt om i Kommunerne, kan naa et stort Stykke frem i Retning af det, vi her tilsigter, at faa givet de saakaldte indeklemte Husmænd en Del Jord. Jeg tror, at vi nu skal se Tiden en lille Smule an, for i Øjeblikket er Problemet ikke stærkt brændende. Med den Lønudvikling, vi har haft, som har givet disse mindre Husmænd en ualmindelig, kan man godt sige, god Indtægt ved Siden af deres Ejendom, tror jeg, at man vilde gøre dem en stor Bjørnetjeneste, hvis man pludselig kom og sagde, at nu kunde de faa saa og saa meget Jord, hvorefter de til Gengæld var ude af Stand til at holde den store Biindtægt, de har i Dag. Dette sammen med de andre Problemer, som er rejst med Hensyn til den Udvikling, vi ikke ved hvordan vil forme sig med Hensyn til Afsætningen o. s. v., maa stærkt tale for, at vi bør fortsætte med en rolig og fremadskridende Udvikling ogsaa her, i Stedet for i Øjeblikket at gaa til drastiske Foranstaltninger, som kun kan bringe alvorlig Uro og Forstyrrelse ind i den gode Udstykning, vi faktisk har.

Jeg er fortsat af den Anskuelse, at de Partier, som har fremsat deres Syn paa dette Problem i Betænkningen under Bilag 1 og 2, overvurderer de fremtidige Vanskeligheder med Hensyn til Mulighederne af at opnaa den nødvendige Udstykning, og at de undervurderer denne Lovs Betydning i en Periode med Prisfald. Jeg synes i det hele taget, man ser for meget bort fra, at det gennem Tiderne er gaaet saadan, at selve Jordproblemet er blevet en stadig mindre og mindre Faktor i hele Udstykningen. Tager vi f. Eks. Udgangspunkt i 1914, ser vi, at Byggeprisen for et almindeligt Husmandsbrug ifølge Statistisk Departements Opgørelse var 6000 Kr.; i Dag, i 1947, er Byggeprisen anslaaet til 27.000—28.000 Kr., altsaa lige ved en Femdobling. Og hertil kommer den uhyre Stigning i Etableringsomkostningerne. Man har derfor Lov til at sige, at selve Jordprisen i Dag kun udgør